

C A P U T VII.

De sexta Clauſula.

Seu occasione, vel praetextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa Sacramentali confessione non secuta.

509 **H**Æ duæ particulae, occasione, & praetextu confessionis, sunt diversæ, quia occasio est confessionis verè petita, praetextus vero est velamen, & color confessionis, quæ non est, aut falsa est. Dictio enim *sub praetextu*, idem significat, quod *sub velamine*, vel colore alicuius rei, quæ non est, vel jam definit esse, seu falsa est, *i. sub praetextu*, *C. de translat.* sunt pro claritate. Unde occasio confessionis dicit invitationem ad confessionem veram, praetextus vero dicit invitationem ad confessionem coloratam, & fictam.

Q U Ä R E S I.

510 Confessarius vocatus hodie à penitente ad audiendam ejus confessionem domi sequenti die, accessit sequenti die ad ejus domum, & eam confessionem postposita sollicitavit. An sit denunciandus?

R Esp. affirmativè, Bord. cit. n. 38. quia violavit hanc particulam, Occasione Confessionis, quoniam occasionem sollicitandi accipit à Confessione petita à persona verè confiteri volente, data illius temporis opportunitate.

Ut autem hanc particulam à precedentibus particula, immediate ante, distinguas, tres distinguo casus.

Confessarius tripliciter potest poenitentem sollicitare. 4. Quando nulla facta prius petitione, poenitens confiteri volens genuflectit eorum Confessario exposito, qui ante Crucis signum illum prævenit, & sollicitat. 2. Quando facta prius petitione confessionis, Confessarius poenitentem prævenit, antequam ille genuflectat, vel antequam ipse confessionem excepturus sedeat, & sollicitat, sive postea confessio sequatur, aut non. 3. Quando facta prius petitione confessionis, Confessarius sedeat, & poenitentem genuflexum, antequam narrare incipiat, sollicitat. In 1. casu Confessarius est solitus violator particulæ, immediate ante, dixi in n. 503. & 504. & non alterius particularæ, occasione confessionis, quia occasio dicit invitationem, quæ in casu non præcessit actu confessionis. In 2. casu est violator solitus posterioris particulæ, occasione confessionis, quia præcessit invitatio. In 3. autem casu est viola-

tor utriusque particulæ: & quia sollicitat occasione confessionis, nam præcessit invitatio, & quia immediatè ante, ob dicta superius.

Si autem nulla facta petitione confessionis Confessarius sollicitet mulierem in Ecclesia existentem, non est denunciandus, etiam si statim post sollicitationem mulier confessionem petat ab eodem, si ille post petitionem non sollicitet; quia occasio, & praetextus, uti causæ, debent præcedere effectum sollicitationis. Bord. in man. consult. fest. 25. n. 32. v. n. 507.

Q U Ä R E S II.

511 Confessarius post auditam mulieris confessionem, & ibi ejus adulterium, accedit ad ejus domum, in qua, aut in vicinere illam sollicitavit, & cum mulier renuisset, Confessarius subiunxit, Cum aliis es adulterata, benè potes mecum: *An sit denunciandus?*

VIdetur, quid non: nam si esset denunciandus, maximè ex illa clausula, Ex occasione confessionis; sed non ex ea; quia occasio dicit invitationem, aut provocationem ante actum confessionis, quæ nulla præcessit, igitur non est denunciandus, uti dictum est in 1. casu n. 503.

Respectamini esse denunciandum, nedum ut fractorem sigilli, verùm etiam ut reum sollicitationis ex occasione confessionis; nam iste occasionem sollicitandi defunxit ex confessione audita, quod ipsam exprimit per signum extēnum, per allata verba subiuncta mulieri, quod signum extēnum non habetur in casu de n. 503. & idè ibi eum excusavimus: unde cum in hoc casu casset ratio excusationis, cessare debet excusatio, & solum dico, non esse denunciandum ex vi sollicitationis, si distantia physica esset tanta, v. gr. plurimum dierum, ut sollicitatio prudenter non censeretur moraliter cum confessione conjuncta: v. n. 506.

Ad rationem in oppositum, dico, id esse verum de occasione confessionis facienda, minimè de occasione confessionis, dum sit, quæ quidem parit onus denunciationis, non minus quam illa, si exprimatur per signum extēnum.

Q U Ä R E S III.

512 Confessarius amore captus, cujusdam mulieris, non expectat, ut invitetur, sed ipse eam pro sequenti die ad confessionem invitat: accedit ad Ecclesiam mulier, & Confessarius nil de Confessione curans, imò ne det locum mulieri, ut verbum nullum de confessione loquatur, illam ante januam Ecclesie expectat, & ibi sollicitat. An sit denunciandus?

Resp.

R Esp. affirmativè. Bord. cit. n. 39. quia est violator illius particulæ, praetextu confessionis: sollicitat enim ex colore Confessionis.

Q U Ä R E S IV.

513 Mulier facta conventione cum Sacerdote de peccato carnis, agnoscens difficultatem executionis pro familiaribus domus, agrotam se fingens, eum de ejusdem previo consilio vocavit sub praetextu Confessionis, & ita rem habuerunt. An talis Sacerdos sit denunciandus?

A Ffirmat Fagundez lib. 6. in Decal. c. 12. n. 17. cum Sancio, quia sumpsit ad in honesta opportunietatem ex Confessione.

Negant Diana p. 4. tr. 5. res. 37. Freiras, & Leander cit. qu. 24. quia in casu, praetextus Confessionis non est per se, & proximè ordinatus ad sollicitationem, seu ad in honesta, sed remotè; proximè enim, & per se est ordinatus tamquam medium ad advertendos familiares domus à scandalo, & suspicione male; nec res habita, aut sollicitatio habet orum ex praetextu, sed ex tractatu prævio. Idem tenet Tancr. tom. 4. tr. 1. de Penit. q. 19. si mulier vocet in sui domum Confessarium ex compacto fingens velle confiteri, ut sic decipiat Superiori ad dandam licentiam excludi, & tunc rem habeat, n. 515.

Omnino autem est denunciandus, si in honesta tractans confessionem simulet ad adstantes illudendos, etiam si simulatio fiat ex condicione mulieri, quia sola simulatio confessionis in sollicitatione onus denunciandi parit, n. 541.

Q U Ä R E S V.

514 Mulier non ex compagno, sed vero colore confessionis vocavit in sui domum Confessarium, qui cum accessisset, à muliere provocatus, habuit rem cum illa. An denunciandus?

R Esp. esse denunciandum, Tancr. cit. q. 19. quia verè habuit in honesta cum muliere praetextu confessionis.

Q U Ä R E S VI.

515 Confessarius Regularis ad faciliter obtinendam à suo Superiori licentiam excludi, fingit sibi oportere exire à Monasterio ad audiendam confessionem sua penitentis infirmæ, quam tamen non vult audire, sed inducere ad in honesta, idque in effetu accidit. An denunciandus?

R Esp. non esse denunciandum, Bord. n. 58. quia si esset denunciandus, maximè ex praetextu, vel ex simulatione confessionis. Non ex praetextu; nam praetextus est color confessionis cum ipsa poenitente, non cum tertia persona. Nec ex simulatione; quia simulatio attenditur respectu loci, non respectu tertiae personæ; sit enim per ipsum factum confessionis in actu secundo simulatum in lo-

co: in casu autem solum singitur Superiori futura confessio: v. n. 513.

Q U Ä R E S VII.

516 Mulier vocavit in sui domum Confessarium non confessionis, sed solum consilii causas quo dato Confessarius ab ea in honesta quæsivit: at quia illa respondit, se nolle assentiri ob verecundiam, quam habet in confiteendo peccata carnis, Confessarius subiunxit, se ejus confessionem exceptisrum quando ei placuerit. An sit denunciandus?

R Esp. non esse denunciandum, Lupus de Inquis. p. 1. lib. 5. diff. 7. & Bord. cit. n. 41.

Ratio est, quia in hoc casu nulla adest conditio ad onus denunciationis à Pontificibus requisita. Ostenditur discurrendo per singula. Hæc, inquam, sollicitatio ad in honesta non fuit in actu confessionis, ut constat. Non immediatè ante; quia mulier non accessit pro confessione. Non immediatè post; quia ejus confessionem non exceperat, & quando postea exceptit, eam absque ulla sollicitatione dimisit. Non in confessionario, aut simulando confessionem, ut patet. Non occasione confessionis; quia sollicitationem non præcessit invitatio ad confessionem. Nec demum ex praetextu confessionis; quia nullum præcessit velamen confessionis. Et cum non sit alia conditio, quæ onus denunciandi Confessarium sollicitantem pariat, sequitur, quid talis Confessarius non sit denunciandus.

Non obstat autem, quid consensus mulieris ad turpia dependeat postea à confessione, qua non præmissa, eum Confessarius non obtineret. Quoniam licet consensus mulieris à confessione dependeat, non sic sollicitatio. Bulla vero solum loquitur. & disponit de sollicitatione Confessarii, minimè de consensu mulieris sollicitata.

517 Ex his colliges, capita denunciationis ex vi sollicitationis singillatim sufficientia ad onus denunciandi esse septem. 1. Actus confessionis, 2. Immediate ante, 3. Immediate post, 4. Occasio confessionis, 5. Praetextus confessionis, 6. Confessionarium, 7. Simulatio confessionis.

Q U Ä R E S VIII.

518 Mulier accessit ad Confessionarium dicens se velle sequenti die Confiteri, Confessarius autem non sequenti die, quando hæc pro confessione accedit, debet, sed tunc eam sollicitat extra Confessionarium, nec Confessionem simulans. An sit denunciandus?

Non esse denunciandum, tenent Leander cit. q. 20. Castrop. tom. 1. tr. 4. disp. 9. punt. 8. n. 4. Sancius, & Trullensis apud Leandrum;

quia

quia tunc sollicitatio non est proxima confessio-
ni facienda, sed est proxima conventioni de il-
la agenda. Idem tenet Tancr. tom. 4. tr. 1. de
panit. q. 16. qui solū dicit esse denunciandum,
si mulier dicat se velle non cras, sed statim con-
fiteri, & Confessarius dissuadeat, & inhonesta
tractet, &c. v. n. 507.

519 Ego tamen puto esse denunciandum ra-
tione illius particulae, occasione confessionis: quia
ex invitatione ad Confessionem sequenti die fa-
ciendam sumpsit Confessarius occasionem, &
opportunitatem sollicitandi. Unde licet solli-
citatio non sit proxima confessioni, est proxima
petitioni confessionis. Item quamvis invitatio,
& occasio confessionis non sit proxima confes-
sioni physicè, & quoad tempus, est illi proxi-
ma moraliter, & quoad ordinem ex intentione
ipsius mulieris, que talem petitionem per se or-
dinavit ad Confessionem sequenti die facien-
dam: ex quo fit, quod ejus petitio hodie facta,
censetur moraliter cum confessione christiana
conjuncta, non minus quam volitio efficax occi-
dendi cras inimicum est moraliter cum crastino
homicidio conjuncta; ex quo fit, quod quan-
do in confessione exprimitur homicidium, non
sit talis volitio exprimenda; non alia ratione,
nisi quia haec volitio hesterna non est moraliter
interrupta ab hodierno homicidio.

Ratio igitur ad oppositum, quod sollicitatio
non sit proxima confessioni facienda, solū
probatur, quod Confessarius non sit denunciandus
ex vi aliarum particularum; *Immediatè ante-*
re, vel post; non probat autem, quod non sit
denunciandus ex vi hujus particulae: *Occasione*
confessionis. Post hæc scripta inveni pro mea sen-
tentia Bord. in man. Consult. scilicet. 25. n. 33.

Hæc mea decisio corroboratur ex primo casu
n. 510. ubi nulla est in re confessio, & sollicita-
tio distat per diem ab invitatione ad confes-
sionem, & tamen Confessarium sollicitantem de-
nunciandum esse diximus.

Q U A R E S IX.

520 Mulier accessit ad Confessarium, ut statim
confiteretur; Confessarius autem eam dissuaserit ex
mala intentione, ut postea illam provocaret ad in-
honestam, at tunc nihil dixit, nec per aliquod si-
gnum pravam intentionem offendit, sed recedente
muliere accessit ad ejus domum, & ibi, aut in
itinere, seu in Ecclesia solliciteavit: *An sit denun-*
ciantus?

V idetur, quod sit denunciandus, quia talis
sollicitatio est facta occasione confessio-
nis, & incepit immediate post petitionem confes-
sionis per ipsum actum dissuasionis, qui fuit
inhonestus, ut potè factus animo postea provo-

candi ad inhonestam; actus enim specificatur à
fine; & solū non videtur denunciandus quan-
do ex circumstantiis constaret, quod dissuasio
non fuerit facta in malum finem, licet postea
per accidens sequeretur tractatus dishonestus,
uti supra, in vita, &c.

Resp. negativè. Tancr. tom. 4. tr. 1. de
Pænitent. disp. 7. quæst. 16. pag. 126. ubi dicit,
hanc esse lalentiam communem. Ratio est,
quia supposita ea mala intentione, Confessarius
melius, seu minus malum facit dissuadendo
mulieri Confessionem, & ab ea se eximendo,
quam eam excipiendo: nam sic liberatur à sa-
cilegio, quod incurriteret ministrando in pec-
cato mortali; sed si Confessionem excepisset,
provocando postea in itinere, &c. non esset
sollicitator in Confessione, nec occasione Confes-
sionis, ac proinde non esset denunciandus,
ut diximus in num. 503. ita à fortiori in hoc
casu.

Præterea dissuasio illa, si attente consideretur,
non est inhonestam, quia ejus finis non est
provocatio futura, sed vitatio sacrilegii, &
periculi sollicitandi in Confessione, stante in-
tentione postea mulierem provocandi; qui fi-
nis est in se bonus, & solū concomitanter
se habet ad intentionem postea provocandi.
Simili ratione dicimus in tom. 1. de voto, esse
honestum, & tenere votum, quando voves
eleemosynam, si non capiaris in furto, si ob-
tineas prolem ex adulterio, quod intendis;
quia tunc finis voti est salus, & proles, quæ
sunt in se bona; furtum vero, aut adulterium
non est finis, aut effectus à voto intentus, sed
solū concomitanter se habet.

Similiter ob eamdem rationem, si Petrus ten-
tatus à Virgine ad rem, nolens fornicationem,
& volens vitare periculum, quod inde immi-
neret, & fornicationem dissuadeat, intendens
illam ad sola oscula provocare, talis dissuasio in-
honestam non esset, licet conjuncta cum intentione
mala oscularum, quia solū concomitanter
ad illam se haberet.

Tum quia talis dissuasio materialiter, & per
accidens se habet ad provocationem mulieris;
nam Confessarius, etiam si ejus confessionem
excepiret, posset postea in itinere, &c. eam
provocare, absque eo quod esset denunciandus: v. n. 503. & 504.

Cum igitur talis dissuasio Confessionis non
habeat pro suo fine provocationem ad in-
honestam postea faciendam, nec sit effectus, aut
medium intentionis illius, sed solū concomitanter
se habeat, non videtur inhonestam contrahere, nee esse casum denunciatio-
nis.

Talis tamen esset, si dissuasiō Confessionis

statim post petitionem facta Confessarius im-
mediate subjugeret aliqua verba, aut signa
cum futura provocazione connexa, & ad illam
ordinata, v. gr. si diceret mulieri: Non cures
modo confessionem, quia prius habeo tecum loqui;
aut aliquod signum adderet pravam intentionem
indicans, de quibus n. 498. & n. 554.
ad 574. tunc quidem esset casus denunciationis,
quia provocatio futura esset incepta per illa
verba, aut signa immediate post confessionis
petitionem, juxta dict. à n. 506. 507. 511. & 570.

Q U A R E S X.

521 Mulier accessit ad Confessarium, filie dicens
se velle confiteri: Confessarius autem Confessionem
dissuaserit, & statim tractaverit inhonestam. An de-
nunciandus?

R esp. esse denunciandum, Tancr. cit. q. 19.
R quia Confessarius nesciens fictionem mu-
lieris, verè ex parte sui tractavit inhonestam
occasione confessionis.

C A P U T VIII.

De septima Clausula.

Sive extra occasionem confessionis in
Confessionario.

Q U A R E S I.

522 Confessarius extra confessionem, nec simu-
lans confessionem, in Confessionario sedens sollicita-
vit mulierem pariter ante Confessionarium stantem,
aut sedentem. An sit denunciandus?

N egant esse denunciandum Leander citat.
q. 30. & apud ipsum Freiras, Fagundez,
Sousa, Castropal, Lezana, Sancius, Hurtado,
Bossius, Donatus tom. 3. tr. 13. quæst. 53. &
alii, quorum ratio est solutio fundamenti op-
positi. Nimis quia Greg. XV. per suam Bul-
lam universalem editam 30. Augusti 1622. De-
cretum Pauli V. declaravit, mitigavit, aut re-
strinxit ad terminos simulationis, per illa verba:

Sive extra occasionem Confessionis in Confessiona-
rio, aut in loco quocumque, ubi confessiones au-
diuntur, simulantes, ibidem confessores audire.
Ubi Pontifex comprehendit casum nostrum,
sed illi addit simulationem; cum igitur in casu
non sit simulatione, esto habeatur sollicitatio in
Confessionariis, habetur sacrilegium, sed non
casus denunciationis.

Resp. eam esse denunciandam, Diana p. 1.
tr. 4. ref. 18. part. 4. tr. 5. ref. 38. Bord. in
sacro Trib. cap. 23. n. 6. Escobar, Trullench. apud
Leand. cit. Resolutio expressè habetur in decre-
to Pauli V. ut sequitur.

523 Feria 5. die 10. Julii 1614.

I N Generali Congreg. S. Rom. & Univers. In-
quisit. habita in Palatio Apost. coram SS. D. N.
D. Paulo Divina Providentia Papa V. Eccl. facta
relatione, quod multi Confessarii trattant cum
mulieribus in Confessionali, extra occasionem con-
fessionis de rebus inhonestis; SS. decrevit, ut con-
tra hujusmodi Confessarios procedatur in Santo
Officio.

Falsum autem est, quod Greg. XV. prædi-
ctum Decretum restrinxerit ad terminos simula-
tionis. 1. Quia Pontifices in materia sollicita-
tionis semper dilatavere, non restrinxere onus
denunciationis, ut constat ex num. 482. &
præsertim Gregor. qui per allatas particulas;
Sive extra occasionem confessionis in Confessionario,
expresè confirmat Decr. Pauli V. 2. Quia in
his verbis: Sive extra occasionem confessionis in
Confessionario, aut in loco quocumque ubi confessio-
nes audiantur, simulantes ibidem confessores au-
dire: particula aut, cum sit disjunctiva, di-
stinguit; & disjungit casus; ex quo fit, quod
sicut particula posteriores non possunt conjun-
gi cum prioribus, neque ly simulantes, cum
sit terminus restrictivus posteriorum, potest
conjugi cum prioribus. Unde per priores par-
ticulas habet respectum ad injuriam loci, ut
potè ad Tribunal ordinarium Sacramentalis ju-
dicii, non ad confessionem; nam expresse con-
fessionem excludit per particulas: Extra occa-
sionem confessionis, & idèo non requirit simula-
tionem. Per posteriores verò particulas habet
præcisè respectum, non ad locum, sed ad con-
fessionem, & ad ejus injuriam, & idèo re-
quirit simulationem, ut terminum restrictivum
particulae: Aut in loco quocumque. Alioquin
omnia peccata carnis à Confessario commissa,
aut tentata, essent denuncianda, quia in
aliquo loco committuntur, aut attentantur.
Et hic est germanus sensus Bullæ Greg.

Q U A R E S II.

524 Mulier volebat quoddam suum familiare
negotium Confessario extra Confessionarium com-
municare, ille autem pravum habens animum,
ut liberius ageret, eam duxit ad Confessionarium,
& ibi confessionem non simulans, eam sollicitavit,
An sit denunciandus?

• Resp. affirmativè. Constat ex priori casu.

Q U A R E S III.

525 Confessarius, dum audiebat confessionem
unius mulieris, ea non advertente, fecit signa
inhonestam altera ante conspiciunt existenti: An de-
nunciandus?

• Resp.

REsp. cum distinctione: si mulier, cuituerint facta signa, existebat ante conspectum Confessarii expectans confessionem, uti regulariter mulieres expectantes extare solent, quod faciliter ex circumstantiis dignoscitur, est denunciandus ut sollicitator occasione confessionis; quia illa expectatio est virtualis petitio confessionis.

Si vero non existebat ibi expectans confessionem, sed calu, aut alio fine; tunc, si signa fecit in Confessionario, est denunciandus ut sollicitator in Confessionario, *juxta dict. ànum. 522.*

Si autem non in Confessionario, sed in alio loco, non est denunciandus: quia respectu ad talē mulierem, nullo pacto potest habere locum simulatio, aut respectus confessionis, quae sunt alia capita denunciationis. Et solum tunc esset denunciandus, si illa una mulier, cuius confessionem audiebat, signa alteri facta percepisset. Tunc quidem esset denunciandus ut violator quartæ Clausulæ; *Sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetrandis.*

C A P U T IX.

De Octava Clausula,

Aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire.

Recet Bord. citat. num. 13. advertit Bullam Greg. tria loca distinguere, ubi confessiones audiuntur. Primus est Confessionale ordinarium, quod confici solet ex ligno, habens laminam ferream cum foraminibus parvis, quodque in Ecclesia collocatur. Qui locus est expressus per priorem particulam: *In Confessionario.*

527 Secundus est locus quicunque ab illo distinctus, ubi confessiones audiuntur: tales sunt in domibus Religiosis Cellulæ quedam in primo Claustro, aut in Sacraria; hic secundus locus exprimitur per particulam: *Aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur.* In aliquibus autem ex præmissis cellulis non sunt nudæ sedes, aut scamna, sed adaptata video tabulam cum lamina ferrea minutum perforatam, ad unum latus cuius est sedes pro Confessario, ad alterum genuflexorium pro poenitente: tabulam sic aptatam dico spectare ad locum primi generis, ac proinde comprehendi sub particulis prioribus de num. 522, quia habet formam Tribunalis or-

dinarii Sacramentalis judicii, & pro tali effectu specialiter, ac præcisè constructum; unde Confessarius, qui ibi extra occasionem confessionis, nec confessionem simulans, adolescentem sollicitaret, denunciandus esset juxta ibidem dicta.

528 Tertius locus est ille, quem Confessarius ex sui placito pro eo tempore, quo confessionem excipit, eligit. Hic potest esse in scanno Ecclesie, in foro, in domo, in agro, in monte, & ubique: genuflexoria in sacrariis pro præparatione Sacerdotum ad Missam, & pro gratiarum actione destinari solita, ad locum secundi, aut tertii generis spectare non dubito, quando in eis confessiones audiuntur. Hic tertius locus exprimitur his particulis: *Seu ad confessionem audiendam electo.* Per has ergo particulas non exprimitur locus primi generis, nempe Confessionarium ordinarium, quia leges non patiuntur clausulam superfluam, aut quæ cum alia confundatur. Glos. in l. quod metu. Bord. cit. num. 44.

529 Hic me cohære non possum, ne acriter reprehendam Confessarios illos, quos meo justo abominationis odio, tam præ excellens ministerium etiam erga mulieres exercere inspicio in scannis Ecclesie, in Capellarum gradibus sedentes, uti neglectæ mulierculæ, ac indiscriminatim in aliis despectis locis. Erubescant, & vereantur dignitatis, qua insigniuntur, & muneris, quo funguntur, sint memores: sunt sacri animæ judices, judices temporales corporis intueantur. Invigilant Superioris, & hujusmodi contemptibiles haud patientur; sed à confessionibus, quas imprudenter excipiunt, ut suspendant, moneo.

In locis ergo secundi, & tertii generis, ut in sollicitatione habeatur onus, & casus denunciationis, requiritur confessio, *ut in c. 6.* vel simulatio confessionis; non sic in loco primi generis, *ut in c. 8.*

Q U Ä R E S II.

530 Confessarius quidam Monialium extra occasionem confessionis, nec confessionem simulans, sedens tamen ad erat, ubi solent Monialium confessiones audiri, sollicitavit Monialem illicitos, ac inhonestos sermones habendo: *An sit denunciandus?*

Sancius dispur. 11. propè finem apud Bord. cit. num. 45. tenet, non esse de nunciandum, quia ille est locus communis, & indifferens; qui tamen definitur pro eo die, quo deputatur pro Confessario, & eo die sollicitationem ab eo factam esse casum denunciationis.

Pro-

531 Pro resolutione tamen est necessaria distinctione. Crates enim Monialium sunt duplicitis modi; primi modi sunt crates per se destinatae ad loquendum, quæ dicuntur locutoria; & extare solent, nedum extra Ecclesiam in parlatorio communi, verum etiam in ipsa Ecclesia. Secundi modi sunt crates per se, & specialiter deputatae ad confessiones à cratibus in eadem Ecclesia ad loquendum destinatis distinctæ, quaque in nonnullis Monasteriis solent esse confessæ laminis perforatis minutum, uti confessionariorum laminæ.

533 Resp. Præfatum Confessarium Monialium, si inhonestos sermones, aut tractatus habuit cum Moniali in crate primi modi, non esse denunciandum; benè vero, si in crate secundi modi. Ratio primi est, quia crates primi modi est indifferens ad loquendum, vel ad confessionem audiendam; imo est per se ordinata ad loquendum, adeoque spectat ad locum tertii, aut ad summum secundi generis, ubi ad hoc, ut sollicitatio onus denunciationis pariat, requiritur confessio, aut simulatio confessionis, quæ non habetur in casu.

534 Ratio secundi est, quia crates secundi modi non est indifferens, sed per se, ac specialiter deputata ad confessiones, & solet esse constructa modo speciali à ceteris distincto, hinc habet rationem veri Tribunalis ordinarii Sacramentalis judicii, & loci primi generis comprehensi sub prioribus particulis Bullæ Greg. *Sive extra occasionem confessionis in confessionario.* Quod maximè suadetur; quia Abbatissæ, & Superiores reprehendere solent Moniales, quæ in locis illis familiares discursus distinctos ab eis, qui ad confessionem, aut spiritualem animæ instrutionem pertinent, cum exteris audent habere; cum autem sollicitatio in locis primi generis, ut onus denunciationis pariat, non requirat confessionem, aut simulationem confessionis: sequitur, quod præfatus Confessarius sollicitando, seu inhonestos sermones, aut tractatus habendo in eratibus secundi modi, sit denunciandus.

535 Si vero detur casus, quod in aliqua Monialium Ecclesia non sit nisi una crates communis, tam ad confessiones, quam ad loquendum, tunc posset habere locum placitum Patris Sancii, quatenus esset locus indifferens ad utrumlibet.

536 Hic locuti sumus de Confessario Monialium, unde non est sermo de Sacerdote approbato pro secularibus, non approbato tamen pro Monialibus, quia hic non est Confessarius pro Monialibus, unde sicut Sacerdos non approbatus pro secularibus non comprehenditur in Bulla Greg. nisi singat se Confessarium, ita

neque Sacerdos approbatus pro secularibus, non approbatus pro Monialibus, comprehensit in Bulla Greg. nisi singat se confessarium Monialium, n. 485. Tancr. tom. 4. trah. 1. de Panit. quæst. 18. n. 489.

Q U Ä R E S II.

537 Confessarius in scanno sedens excipit plurius confessiones, immediate tamen accessit mulier, non ut confitetur, sed ut loqueretur cum Confessario, genuflexa igitur est eum allocuta: Confessarius autem non simulans ex parte sui confessionem audire, eam sollicitavit: an sit denunciandus?

VIdetur, quod sit denunciandus, quia ex Bulla Greg. sive in Confessionario, sive in loco quocumque extra confessionem simulatur confessio, habetur casus denunciationis: ita est præsens casus, quia status foeminae genuflexæ in loco, ubi immediate sunt confessiones exceptæ à Confessario, est simulatio confessionis.

538 Resp. tamen non esse denunciandum, sequitur à fortiori ex Leandro trah. 5. de Panit. dis. 3. q. 31. cum aliis, qui proponens similem casum in Confessionario, ait, non esse casum denunciationis.

Et quamvis n. 522. affirmaverim esse casum denunciationis, si contingat in Confessionario, nedum genuflexa, sed etiam stante muliere; id nego, si eveniat extra Confessionarium etiam genuflexa muliere: v. n. 540.

Ratio est, quia non habetur simulata confessio; nam illa genuflexio foemina ante Confessarium post aliorum confessiones immediate exceptas, est signum indifferens, ac proinde non est sufficiens, ut adstantes intelligent confessionem ibi fieri, quoniam solent mulieres cum Confessario, nedum ante scannum, sed etiam ante Confessionarium, & ibi genuflexæ, loqui, ac negotia pertractare: igitur cum Confessarius ex parte sua non sinulet confessionem, ut si manum ad faciem teneret, ut in auscultando confessiones fieri solet, &c. sed potius per signa faciei & manus oppositum ostenderet, genuflexio illa ex parte mulieris est signum indifferens, & insufficiens confessionis.

539 Imò gratis dato, & non concessio, quod allata genuflexio ex parte mulieris sit simulatio confessionis, adhuc non habetur casus denunciationis: quia hoc onus non se extendit ad plus, quam ad verba Bullæ, & legis, quæ comprehensit præsenti simulationem se tenentem ex parte Confessarii, per illa verba, Sacerdotes simulantes confessiones audire.

Confirmatur: potest dari casus, quod Con-

Confessarius sollicitans mulierem genuflexam non sit denunciandus, & quod sollicitans mulierem non genuflexam sit denunciandus, igitur genuflexio mulieris est de se indifferens ad onus denunciationis. Assumptum suadetur: nam si Confessarius extra confessionarium, & confessionem, stans, aut ridens sollicitaret foeminam genuflexam, non esset denunciandus: è contra, si extra confessionarium & confessionem in alio loco, applicatus tamen sicut ad audiendam confessionem, sollicitaret foeminam coram ipso sedentem, esset denunciandus: ubi ratio discriminis non est genuflexio, quia non habetur in secundo casu, qui tamen est casus denunciationis; igitur est sola simulatio ex parte Confessarii, quæ habetur in secundo, minimè in primo, ac proinde mulieris genuflexio est de se indifferens ad onus denunciationis: vide num. 544.

540 Hanc tamen resolutionem omnino regulatam volo cum advertentia in num. 145. adducenda, nimirum, quod si genuflexio mulieris non sit pura genuflexio, & talis, quæ haberi communiter solet à mulieribus extra confessionem præcise alloquentibus, sed sit circumstantia signis; ut adstantes prudenter judicent confessionem audiri, & Confessarius talem genuflexionem permittat; tunc habetur casus simulationis, ac proinde Confessarius sollicitans est denunciandus.

Q U Æ R E S . III.

541 Confessarius, & mulier, ut liberius iuncta tractarent, convenerunt ambo simulare Confessionem, & sic egerunt. An Confessarius sit denunciandus à muliere?

N Egat Castropol. tratt. 4. disput. 9. p. 8. etiam si id fuerit in confessionario, dicens nemini incumbere obligationem denunciandi, non Sacerdoti, ut constat, neque pœnitenti, alias esset obligatus denunciare ipsum.

Resp. Mulierem omnino teneri denunciare Confessarium; etiam si id contigerit extra confessionarium. Ratio est, 1. Quia talis Confessarius est verè simulans confessionem audire, adeoque comprehensus in Bulla Gregor. 2. Quia si conventio simulationis impeditur onus denunciandi, nunquam posset dari casus, quod præcisa clausula simulationis pareret onus denunciationis, adeoque esset superflua; nam quando simulatur confessio, certum est, quod id sciat mulier, & consequenter, quod non intendat confessionem. 3. Quia simulatio est ex condito utriusque, ut modo patebit, 4. Quia mulier non tenetur

exprimere suum consensum, & suam conventionem: n. 578.

Q U Æ R E S . IV.

542 Quid importet simulatio confessionis, qua onus denunciationis parit?

R Esp. cum Bord. de inquis. c. 23. num. 43. si simulatio confessionis tunc habetur, quando tam Confessarius quæmulier ex condito, sine intentione confessionis, eam fingunt signis externis sufficientibus, ut adstantes intelligent, ibi hic & nunc confessionem audiri. Unde simulare confessionem est solicitationem intentionem confessione facta velare.

543 Signa externa simulationis ex parte Confessarii sunt sedere in loco convenienti, benedicere mulierem, manum ante faciem tenere, ut in auscultando confessiones fieri solet, & demum manum supra caput ejus extendere, fingendo illam absolvire. Ex parte autem mulieris signa sunt genuflexio, signum Crucis, percussio pectoris, manuum conjunctio, colloquio humilis cum Confessario, quæ exterius appetet accusatio peccatorum. Ita Bord.

544 Dicitur sub condito, quia si unus illorum intendit confessionem, & alter non, & contingat sollicitatio, erit casus denunciationis, non tamen titulo simulationis, sed alterius tituli ex septem superiorius expositis, & n. 517. relatis.

Bord. in man. Consult. sett. 25. num. 52. confirmat, simulationem confessionis, ut confessio ut talis credatur, debere esse mutuam, tam Confessarii, quæ pœnitentis, non solum in intentione, sed etiam quoad actum exteriorem confessionis, & genuflexionis; quibus stantibus, à circumstantibus creditur vera confessio, non verè ejus persona, quæ stans alloquitur Confessarium sedentem in Tribunal; ita ille.

At Escobar apud ipsum tenet sufficere simulationem ex parte Confessarii tantum; quia Bulla afficit tantum Sacerdotes simulantes ibidem confessiones audire, n. 540.

545 Illud advertendum volo, quod si mulier ex parte sua confessionem simulet per recentia signa externa sufficientia, ut adstantes judicent confessionem audiri, & Confessarius ex parte sua non det signa opposita, sed signa simulationis mulieris permittat, habetur simulatio ex condito, sufficiens ad onus denunciationis, si sollicitatio contingat, numer. 580.

C A P U T . X.

De nona Clausula.

Sollicitare, vel provocare tentaverint.

546 **H**æc clausula est satis explicata cap. 4. à n. 498.

Q U Æ R E S . I.

547 Confessarius dixit pœnitenti verba quadam provocativa ad inhonestam, pœnitens autem, vel quia distraha, & applicata ad peccatorum Confessionem, vel quia surdastra, talia verba non audit, aut non advertit: quod Confessarius dignoscens, ea verba non reperit, sed est prosecutus Confessionem: totum verò factum intellexit, & percipit una mulier, quæ in proximo latere reperiebatur.

An sit denunciandus?

N Egat Bord. cit. num. 15. quia, ut pœnitens dicatur sollicitata, debet habere cognitionem verborum, aut signorum sollicitationis, vel provocationis ad inhonestam; non enim persona dicitur sollicitata, quando ad ea non advertit, cum actus sollicitationis suam non habuerit influentiam in personam.

Resp. Esse denunciandum, ut violatorem sequentis clausulæ, quatenus inhonestos sermones cum pœnitente habuit. Tractus enim, & sermones inhonesti (ut fatetur ipse Bord. citat. num. 52.) duplice contingere possunt, 1. Si ne provocazione, 2. Cum provocazione ad actum dishonestum, sive inter se, sive cum aliis perpetrandum, juxta n. 501. & utroque modo est casus denunciationis: in praesenti casu verba illa, licet ex defectu influentia non habuerint rationem sermonis dishonesti cum provocazione, habuerunt tamen rationem sermonis dishonesti sine provocazione; quod sufficit, ut casus comprehendatur sub 10. clausula, & inde sit denunciationis, num. 550. Tum quia de tali Confessario male presumitur cum aliis pœnitentibus, atque inde habetur finis legis.

Q U Æ R E S . II.

548 Confessarius dixit in Confessore puella verba sollicitationis, puella autem simplex, quæ vim verborum ignorabat, nil mali tunc cogitavit, sed post multum temporis marito data cognovit, quod Confessarius dishonesta voluerit, unde petit ab alto Confessario, an teneretur primum Confessarium denunciare?

C Ausum proponit Bord. in man. Consult. sett. 25. à n. 79. & fere habet, ut sequitur.

Respondit unus, non teneri. Alius eam obligam esse dixit ad denunciandum. Tertius dicit,

omnia delicta, tam publica, quam privata, spacio viginti annorum prescribi, de communi Fatiac. q. 10. num. 1. excepta heresi, quæ numquam prescribitur, ex eodem num. 37. si ergo à die confessionis conjuncta cum verbis sollicitatoriis, usque ad cognitionem virtutis illorum, transferunt virginiti anni, non tenetur denunciare, quia sola heresis non prescribitur, utique illius suspicio procedens à delicto, quod non est formaliter heresis.

549 Ego dico, pueram ad nihil teneri, quis cum ignoraverit tunc significationem, & vim illorum verborum, sicut tunc non contraxit obligationem denunciandi, quæ supponit notitiam illorum verborum, ita neque deinde contrahit in hoc casu, cum post multum temporis venerit in cognitionem sensus illorum verborum, & sic sollicitatio tunc cognita non potest dici facta immediatè ante, vel post confessionem.

Hæc Bord. v. n. 618.

C A P U T . XI.

De decima Clausula.

Aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive trattatus habuerint.

570 **S** Ub his verbis comprehenduntur etiam sermones inhonesti sine provocazione; nam hæc clausula est distincta à priori: Sollicitare, vel provocare tentaverint, & additur cum particula disjunctiva, aut, quod non esset verum, imò clausula hæc esset superflua, si solum comprehenderet sermones inhonestos cum provocazione: v. n. 528.

Q U Æ R E S . I.

551 Duo Confessarii ita se habuerunt; unus proximè ad confessionem arte in somnum induxit foeminam, quam sopitam cognovit, alter foemina, quæ confessionem petit, non sui arte, sed proprio morbo somno sopitam cognovit. An sint denunciandi?

552 **S** Ancius, & Trullench, apud Leandrum tratt. 5. de pœnit. disp. 3. quest. 33. affirmant de primo, negant de secundo; quia ille est verè sollicitator, & provocator, iste verò est tantum fornicator; Bullæ autem sunt editæ, non contra Confessarios fornicantes proximè ad confessionem, sed contra sollicitantes.

553 Resp. Utrumque esse denunciandum. Diana p. 10. sr. 4. ref. 43. Leander cit. Primum, quia verè sollicitavit, non verbo, sed opere foeminam in confessione, aut proximè ad confessionem, dum arte eam tunc ad somnum induxit ad inhonestam. Secundum, quia licet pro-